

בבא קמא עא

גנב וטבח ביום הכפורים וכו'.

קושי: אמרי: אמאי? נהי דקטלא ליכא, מלקות מיהא איכא, וקיי"ל דאינו לוקה ומשלם!

תירוץ: אמרי: הא מני? ר"מ היא, דאמר: **לוקה ומשלם.**

קושי: אי ר"מ, אפילו טבח בשבת!

ניסיון לתרץ: וכי תימא, לוקה ומשלם אית ליה, מת ומשלם לית ליה,

קושי: ולא? והתניא: **גנב וטבח בשבת, גנב וטבח לע"ז, גנב שור הנסקל וטבחו -**

משלם ארבעה וחמשה, דברי ר"מ, וחכמים פוטרין!

דחיית הקושי (אוקימתא לברייתא): אמרי: בר מינה דההיא, דהא אתמר עלה: א"ר יעקב א"ר יוחנן, ואמרי לה א"ר ירמיה אמר רבי שמעון בן לקיש, רבי אבין ורבי אלעא וכל חברתא משמיה דרבי יוחנן אמרי: בטובח ע"י אחר.

קושי 1 על האוקימתא: וכי זה חוטא וזה מתחייב?

תירוץ: אמר רבא: שאני הכא, דאמר קרא: **וטבחו או מכרו, מה**

מכירה ע"י אחר, אף טביחה ע"י אחר.

עוד מקורות לחזק את התירוץ:

דבי ר' ישמעאל תנא: **Ik - לרבות את השליח.**

דבי חזקיה תנא: **תמת - לרבות את השליח.**

קושי 2 על האוקימתא: מתקיף לה מר זוטרא: מי איכא מידי, דאילו עביד איהו לא מיחייב, ועביד שליח ומיחייב?

תירוץ: א"ל רב אשי: התם לאו משום דלא מיחייב הוא, אלא דקם ליה בדרכה מיניה.

קושי 3 על האוקימתא: ואי בטובח על ידי אחר, מ"ט דרבנן דפטרי!

תירוץ: אמרי: מאן חכמים? ר"ש, דאמר: **שחיטה שאינה ראויה לא שמה שחיטה.**

קושי: אמרי:

- בשלמא **ע"ז ושור הנסקל** - שחיטה שאינה ראויה היא,
- אלא **שבת** - שחיטה ראויה היא! דתנן: **השוחט בשבת וביום הכפורים,**

אף על פי שמתחייב בנפשו - שחיטתו כשירה!

תירוץ: אמרי: סבר לה כרבי יוחנן הסנדלר; דתנן: **המבשל בשבת**

ר' מאיר	רבי יהודה	רבי יוחנן הסנדלר	
בשוגג	יאכל במוצאי שבת	יאכל למוצאי שבת לאחרים ולא לו	
במזיד	לא יאכל עולמית	לא יאכל עולמית לא לו ולא לאחרים	
הטעם		<p><i>אמרתם את השבת כי קדש היא</i> פכט - מה קדש אסור באכילה, אף מעשה שבת אסורין באכילה. קושי: אי מה קדש אסור בהנאה, אף מעשה שבת אסור בהנאה! תירוץ: ת"ל: פכט, שלכם יהא. עוד קושי: יכול אפילו בשוגג? תירוץ: ת"ל: אחלפיה אות יומת, במזיד אמרתי לך ולא בשוגג.</p>	

מחלוקת בדברי ר' יוחנן הסנדלר: פליגי בה רב אחא ורבינא,

דעה 1	דעה 2	
דאורייתא	דרבנן	
<p>כדאמרן <i>אמרתם את השבת כי קדש היא</i> פכט - מה קדש אסור באכילה, אף מעשה שבת אסורין באכילה</p>	<p>אמר קרא: קדש הוא, הוא קדש ואין מעשיו קדש.</p>	מעשה שבת הסבר

קושי על התירוץ: בשלמא למ"ד דאורייתא, אמטו להכי פטרי רבנן, אלא למ"ד דרבנן, אמאי פטרי רבנן?
תירוץ: אשארא, אע"ז ושור הנסקל.

חכמים	ר' מאיר	
פוטריין	משלם ארבעה וחמשה	גנב וטבח כשבת
		גנב וטבח לע"ז
		גנב שור הנסקל וטבחו

קושי על דברי ר' מאיר בברייתא: ורבי מאיר אמאי מחייב שוחט לע"ז? כיון דשחט בה פורתא אסרה, אידך איסורי הנאה הוא, ולא דמריה קא טבח!
תירוץ: אמר רבא: באומר בגמר זביחה הוא עובדה.
 עוד קושי על דברי ר' מאיר בברייתא: שור הנסקל איסורי הנאה נינהו, לאו דמריה קא טבח!
תירוץ: אמר רבא: הכא במאי עסקינן - כגון שמסרו לשומר, והזיק בבית שומר והועד בבית שומר ונגמר דינו בבית שומר, ור"מ סבר לה כרבי יעקב וס"ל כר' שמעון;
 • סבר לה כרבי יעקב, דאמר: אף משנגמר דינו - החזירו שומר לבעלים מוחזר,
 • וסבר לה כרבי שמעון, דאמר: דבר הגורם לממון כממון דמי, דתנן, ר"ש אומר: **קדשים שחייב באחריותן - חייב**, אלמא דבר הגורם לממון כממון דמי.

קושי על שיוך משנתינו לר' מאיר (מתחילת הדף): אמר רב כהנא, אמריתא לשמעתא קמיה דרב זביד מנהרדעא: מי מצית מוקמת מתניתין כר"מ ולא כר"ש? והא קתני סיפא: **רבי שמעון פוטר בשני אלו**, מכלל דבכולה מתניתין מודה!
תירוץ: א"ל: לא, מכלל דמודה בטבח ומכר לרפואה ולכלבים.

גנב משל אביו וטבח ומכר וכו'.
שאלה: בעא מיניה רבא מרב נחמן: גנב שור של שני שותפין וטבח, והודה לאחד מהן, מהו?
 • **חמשה בקר** אמר רחמנא - ולא חמשה חצאי בקר,
 • או דלמא **חמשה בקר** אמר רחמנא - ואפילו חמשה חצאי בקר?
תשובה: א"ל: **חמשה בקר** אמר רחמנא - ולא חמשה חצאי בקר.
קושי: איתביה: **גנב משל אביו וטבח ומכר, ואח"כ מת אביו - משלם תשלומי ארבעה וחמשה**; והא הכא כיון דמת אביו, כמו שקדם והודה לאחד מהן דמי, וקתני: **משלם תשלומי ארבעה וחמשה!**
תירוץ: א"ל: הכא במאי עסקינן - כגון שעמד אביו בדין.
קושי על התירוץ: אבל לא עמד בדין, מאי? אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה, אי הכי, אדתני סיפא: **גנב משל אביו ומת ואח"כ טבח ומכר - אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה**, ניפלוג בדידיה: במה דברים אמורים - כשעמד בדין, אבל לא עמד בדין - אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה!
תירוץ: א"ל: הכי נמי, אידי דנסיב רישא גנב משל אביו וטבח ומכר ואח"כ מת אביו, נסיב סיפא נמי גנב משל אביו ומת אביו ואח"כ טבח ומכר.